да би Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, када би обавио сабах намаз (јутарњу молитву), остајао седећи на свом месту за молитву све док Сунце не изађе добро (тј. док се не уздигне)

Џабир бин Семуре, нека је Аллах задовољан њиме, преноси да би Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, када би обавио сабах намаз (јутарњу молитву), остајао седећи на свом месту за молитву све док Сунце не изађе добро (тј. док се не уздигне). Рекао је и: „Никада не би устао са места где обавља јутарњу молитву све док Сунце не изађе.“ Када би Сунце изашло, устајао је, а присутни би разговарали међу собом о догађајима из доба незнабожаца, смејали се, а он би им се придруживао у осмеху.

[صحيح] [رواه مسلم]

Од суннета Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, произилази да када би обављао јутарњу молитву остајао је седећи на свом месту за молитву све док Сунце не изађе високо. Никада не би устајао са места где обавља јутарњу молитву све док Сунце не изађе. Па када би Сунце изашло, устајао је, а они би причали, па би се дотакли спомињања неких својих ствари, присећајући се догађаја из времена пре ислама, док би он ћутао. Смејали би се, а понекад би им се и он осмехнуо.

http://www.sunnah.global/hadeeth/sr/show/65411